

SAMEN



Één gezin, één plan, één regisseur

Hoe werkt dat in de praktijk?

Ik doe er toe

Hoe gezien worden
het verschil maakt

Verhalen & cijfers

Wat we samen bereikten in 2024

Beleid & uitvoering

Hoe we elkaar versterken

“Soms heb je iemand nodig
die **naast je komt staan.**”



SAMEN STERK

Soms lijkt het alsof de wereld steeds sneller verandert. Nieuwe wetten, maatschappelijke vraagstukken, zorgen over de toekomst. En juist dan is het waardevol om te weten: we staan er niet alleen voor. We doen het samen.

In mijn werk zie ik dagelijks hoe collega's zich met hart en ziel inzetten voor onze inwoners. Hoe er wordt geluisterd, meegedacht, doorgezet. Hoe we – samen met de gemeente en andere partners – blijven zoeken naar wat wél kan. Want dat is waar we voor staan: normaliseren waar het kan, professionaliseren waar het moet, en altijd kijken naar de mens in zijn of haar context.

In dit jaarmagazine vertellen wij ons verhaal. Over samenwerken, over lef, over gewone én bijzondere gesprekken. Verhalen die raken. En die laten zien wat we samen kunnen betekenen.

Ik ben trots op onze mensen, onze samenwerking en op alles wat we in 2024 hebben gedaan. Want het was niet altijd makkelijk. Maar we hebben het weer met elkaar gedaan. En dat stemt dankbaar.

Pensina van der Velde

Directeur-Bestuurder
Stichting Sociale Teams Borger-Odoorn

INHOUD

- 4 Meedoen maakt het verschil**
Samen met Esther & Talat
- 8 Samen sterk voor kinderen & gezinnen**
In gesprek met Lars Stricker en Deborah Katoen
- 12 Persoonlijk verhaal uit de praktijk**
"Ik wilde gewoon dat iemand écht naar me luisterde"
- 16 Het financieel team helpt je op weg**
Van geld stress naar grip
- 22 Samen kom je verder**
Van beleid tot praktijk
- 26 Samen koers houden in een veranderende wereld**
Rensina van der Velde en Petra Fischer vertellen
- 30 Persoonlijk verhaal uit de praktijk**
"Ik durfde niet meer om hulp te vragen"
- 32 Toezicht met vertrouwen & visie**
In gesprek met Leo Wanders en Nienke Drewes
- 36 Impact in beeld; de cijfers**
- 38 Financiële verantwoording**

Colofon

Jaarmagazine Stichting Sociale Teams
Borger-Odoorn
Verschijningsdatum: mei 2025

Interviews, teksten en fotografie
Bertine Nijholt

Vormgeving
Kim Nicolai/Jildou Jellema – Kr8werk

Contact
Stichting Sociale Teams Borger-Odoorn
• 0800 - 2009
• www.socialeteamsborgerodoorn.nl
• info@socialeteamsborgerodoorn.nl

Met dank aan alle medewerkers,
samenwerkingspartners en betrokkenen
die hun verhaal hebben gedeeld.





SAMEN MET ESTHER & TALAT

MEEDOEN MAAKT HET VERSCHIL

In gesprek met Esther Vasse, teamleider en vakspecialist Wmo, en Talat Türker, preventiemedewerker bij Stichting Sociale Teams Borger-Odoorn.

Bij binnenkomst word ik meteen hartelijk begroet door Talat. Zijn brede glimlach en warme welkom zetten meteen de toon voor een open en oprecht gesprek. Even later schuift ook Esther aan. Wat volgt, is een bijzonder duo-interview over meedoen, ontwikkeling en hoe kleine stappen veel kunnen betekenen.

“Ik leer elke dag een beetje meer”

Talat Türker werkt als preventiemedewerker bij de sociale teams en is afkomstig uit Turkije. Vijf jaar geleden kwam hij naar Nederland, inmiddels voelt het hier als thuis. “De eerste twee jaar had ik geen school, vanwege corona. Toen ben ik zelf gaan leren: via podcasts, boeken, radio en online lessen. Ik wilde graag Nederlands leren.”

Zijn werk bij de sociale teams helpt daarbij. “Ik zit vaak achter de balie en

praat met mensen. Dan leer ik elke dag nieuwe woorden. Soms is het lastig, vooral als mensen dialect praten, maar ik probeer het altijd.” Hij vertelt over de taken die hij uitvoert, zoals helpen bij formulieren, schilderen bij mensen thuis of ondersteunen bij een sollicitatie. “Ik weet hoe moeilijk het is om je plek te vinden. Nu help ik anderen om verder te komen.”

Esther knikt: “Talat laat zien wat meedoen kan betekenen. Hij leert én helpt. Zijn inzet is waardevol voor collega’s en inwoners.”

Tijdens het gesprek deelt Talat ook een Chinees gezegde dat hem inspireert: “Als jij een appel hebt en ik heb een appel, en we ruilen die, dan hebben we nog steeds allebei één appel. Maar als jij een idee hebt en ik heb een idee, en we ruilen die,

dan hebben we allebei twee ideeën.” Hij glimlacht: “Als je informatie deelt, leer je van elkaar. In de sociale teams doen we dat elke dag. Daar word ik blij van.”

Ruimte voor groei en verbetering

Esther Vasse is sinds 2024 teamleider van gebiedsteam Het Veenland en vakspecialist Wmo. Ze begon als stagiaire in 2018 en kreeg de kans om door te groeien. “Ik ben blij dat ik die ruimte heb gekregen. Dat past bij hoe we hier werken: er wordt gekeken naar wat iemand kan en hoe je kunt groeien.”

Als vakspecialist Wmo houdt Esther zich onder andere bezig met het verbeteren van de indicatiesystematiek. “Voor mensen met een chronische aandoening zou het prettig zijn als ze een langdurige indicatie kunnen krijgen. Nu moeten

Tip

VAN TALAT:

Wil je een taal leren? **Lees elke dag een krant.** “Ik lees er drie! Het is niet makkelijk, maar zo leer je elke dag bij.”

zij elk jaar opnieuw hun verhaal doen, terwijl er vaak weinig verandert. Dat zorgt voor frustratie.”

In 2024 zijn de eerste stappen gezet. “We zijn samen met de gemeente aan het kijken naar wat er nodig is om langdurige indicaties mogelijk te maken. Dat zou meer rust en minder administratieve lasten geven voor inwoners, én ruimte voor ons om maatwerk en preventie beter in te zetten.”

Dromen zijn er om na te jagen

Talat vertelt dat hij vroeger docent was. “Ik gaf wiskunde, maatschappijleer en taal in Turkije. Misschien kan ik ooit weer iets met onderwijs doen, of... presentator worden! Ik houd van mensen en praten.” Hij lacht: “Ik blijf oefenen. Mijn droom is mijn richting – als ik doorga, kom ik er wel.”

Naast zijn eigen ontwikkeling vertelt Talat trots over zijn kinderen. “Mijn oudste zoon spreekt goed Nederlands en studeert aan de universiteit. Mijn dochter doet het goed op school. En mijn jongste zoon doet een versnelde havo-opleiding. Zij hebben hier kansen gekregen. Dat maakt mij gelukkig.”

Samen los je het op

‘Samen los je het op’ is het motto van Stichting Sociale Teams Borger-Odoorn. Die gedachte klinkt door in het gesprek. Esther: “Wij lossen het niet vóór inwoners op. We doen het samen. We denken mee, begeleiden, en moedigen aan. Zo bouwen we aan vertrouwen.”

Talat knikt: “In Turkije werkte ik ook met mensen. Nu doe ik dat weer. Samen werken, samen denken – dat helpt echt. Daar word ik blij van.”

“Van stagiaire naar teamleider: ik ben blij dat ik die kans heb gekregen. En dat zegt iets over hoe we hier werken.”

Esther Vasse



ESTHER

SAMEN STERK VOOR KINDEREN & GEZINNEN

Deborah Katoen en Lars Stricker, beide regisseur 2 bij de sociale teams, laten zien wat je bereikt als je samen optrekt

Wie met Lars en Deborah spreekt, merkt het meteen: deze collega's staan stevig in hun schoenen. Ze hebben te maken met de meest complexe vragen van inwoners, maar blijven tegelijk nuchter, betrokken en doortastend. In hun werk draait het niet om snelle oplossingen, maar om samenwerking, volhouden en normaliseren waar dat kan.

“Het draait altijd om één gezin, één plan, één regisseur”

Als regisseurs 2 zijn Lars en Deborah betrokken bij veiligheidscasuïstiek en complexe gezinsdynamieken. “Het mooie aan deze rol is dat we overzicht houden”, vertelt Lars. “We kijken niet alleen naar de hulpvraag, maar ook naar het hele systeem eromheen. Wat gebeurt er met de ouders? Wat speelt er op school? Zijn er zorgen in de buurt?” Dat vraagt veel samenwerking.

De kracht van samenwerken

Of het nu gaat om de GGD, GGZ, school, Veilig Thuis of de woningbouw: als sociaal werker werk je zelden alleen. “Bij complexe gezinnen is het cruciaal dat je een gezamenlijke visie ontwikkelt,” legt Lars uit. “Zodat niet iedereen iets anders zegt of doet, maar we echt als één front optreden.”

Die samenwerking verloopt steeds soepeler, onder meer dankzij informele koffiemomenten met netwerkpartners. Lars: “Je hoeft niet altijd formeel te vergaderen. Soms is een goed gesprek tijdens de lunch genoeg om elkaar te vinden.” Het afgelopen jaar hebben Lars en Deborah gemerkt hoe sterk samenwerking kan zijn. “We zaten hier in het pand met meerdere teams en merken steeds meer dat we van elkaars expertise gebruikmaken. Dat

maakt het werk lichter en beter. Het gaat er niet om wie iets oppakt, maar dat we het samen doen.”

Een mooi voorbeeld? Lars: “Ik moest met spoed opvang regelen voor een meisje dat te maken had met huiselijk geweld. In plaats van dat ik in mijn eentje een middag zou gaan bellen, riep ik twee collega's erbij. Binnen een half uur was er een oplossing. Zo werkt dat hier.”

Normaliseren als uitgangspunt

Wat opvalt in het gesprek is hoe vaak Lars en Deborah het hebben over normaliseren. Lars: “Soms komt een ouder met zorgen over een kind dat een keer uit de klas is gestuurd. Dan zeggen wij: dat hoort bij pubers. Maar als je zelf geen netwerk hebt om dat mee te bespreken, voelt dat groter dan het is. Dan helpt het al als wij even meedenken.”



Kijken naar wat wél kan

Ook bij scheidingen of schoolproblemen kijken ze eerst naar wat er wél kan. Deborah: “Er zijn veel ouders die zelf weinig kansen hebben gehad en dan extra druk op hun kinderen leggen. Dat kan tot spanningen leiden. Wij proberen dan ruimte te maken voor een ander perspectief. Wat is haalbaar? Wat is normaal? En wat past bij dit gezin?” Zowel Lars als Deborah benadrukken hierbij het belang van op tijd signaleren. “We zien dat hulp sneller werkt als je er op tijd bij bent,” zegt Deborah. “Daarom zijn we blij met de inzet van preventiemedewerkers, kindercoaches en kansencoaches. Die maken het verschil.”

Deborah: “Kinderen kunnen nu op school terecht bij een vast gezicht dat ze al kennen. Dat verlaagt de drempel enorm.”

Lars vult aan: “En ouders krijgen praktische tips of gewoon een luisterend oor. Niet alles hoeft meteen een traject te worden. Soms is normaliseren voldoende.”

Beide sociaal werkers zien ook een stijging in het aantal jongeren dat uitvalt op school of thuis vastloopt. Dat baart zorgen. “We missen plekken waar jongeren met complexe problemen terecht kunnen,” vertelt Lars. “De wachtlijsten zijn lang. Daarom moeten we blijven inzetten op vroegtijdige signalering en samenwerken in het netwerk.”

Maar er is ook veel om trots op te zijn. Deborah vertelt over een gezin dat onder toezicht stond. “Dat was echt een moeilijke situatie. Maar uiteindelijk konden we opnieuw het vertrouwen opbouwen en de hulp voortzetten. En nu redden ze het weer zelf.”

Leren kijken met een bredere blik

Sinds 2024 zijn de teams gestart met de inzet van verklarende analyses.

Deborah: "Dat helpt ons om met een systemische blik te kijken. Niet alleen naar het kind, maar ook naar de context. Waar komt het gedrag vandaan? Wat is belemmerend, wat is helpend?"

Het vraagt tijd en oefening, maar ze zien al de meerwaarde. "Door samen met collega's zo'n analyse te maken, komen we tot een beter plan. En dat voorkomt dat we te snel grijpen naar standaardoplossingen."

Naar een duurzame oplossing

De hulp die Lars en Deborah bieden, is vrijwillig – maar voelt niet voor iedereen zo. Deborah: "Soms hebben mensen zelf geen hulpvraag, maar maken wij ons wel zorgen. Dan proberen we in gesprek te blijven. En als het echt niet anders kan, schalen we op."

Lars vult aan: "We dragen veel, maar moeten ook verdragen. Soms is er geen directe oplossing. Dan moeten we het uithouden met wat er is, en samen zoeken naar wat wél mogelijk is. Dat is niet altijd makkelijk, maar wel belangrijk."

Tip

VAN LARS & DEBORAH:

"Heb aandacht voor wat er wél goed gaat. Door positieve signalen te benoemen, ontstaat er ruimte voor verandering."



LARS

EÉN GEZIN, VEEL PUZZELSTUKJES

Lars vertelt over een jongen die thuis vastliep én uitviel op school. "Hij had een trauma, waar hij moeilijk mee kon omgaan. Om de pijn te dempen, gebruikte hij alcohol en drugs. Thuis ging het niet meer, op de behandelgroep liep hij vast en de volgende plek stuurde hem weg vanwege dat middelengebruik. Niemand wist wat er voorliggend was: het trauma of het gedrag."

Juist in zo'n situatie is samenwerking cruciaal. "Iedere organisatie keek vanuit zijn eigen perspectief, maar daardoor kwam de jongen nergens écht verder. Door met elkaar het volledige plaatje te bekijken en de juiste volgorde van hulp af te spreken, konden we uiteindelijk toch beweging krijgen."

Lars: "Dat is het mooie van ons werk: als het niet vanzelf gaat, zetten we samen toch door. Voor deze jongen was dat het begin van een nieuwe stap."





PERSOONLIJK VERHAAL

UIT DE PRAKTIJK

“IK WILDE GEWOON DAT IEMAND ÉCHT NAAR ME LUISTERDE”

Een anoniem verhaal uit de spreekkamer van de praktijkondersteuner jeugd

Ze was vijftien en liep steeds weg van huis. Niet voor een middagje, maar echt: dagen achter elkaar. Haar ouders zaten met de handen in het haar.

Ze hadden van alles geprobeerd – straffen, praten, negeren – maar niets hielp. Via de huisarts kwamen ze in contact met de praktijkondersteuner Jeugd. Die eerste afspraak? Geen kennismaking ‘om te kijken of het klikte’, maar direct ruimte maken voor háár verhaal. De praktijkondersteuner wist: “Er zijn altijd meerdere kanten van een verhaal. Ik wilde vooral haar kant horen. Hoe ervaart zij het thuis, wat maakt dat ze steeds weggaat?”

“Ze zat daar met haar armen over elkaar,” vertelt de praktijkondersteuner. “Weinig woorden, veel gesloten blikken. Maar dat snap ik. Ik verwacht dan ook geen openheid in het eerste gesprek. Wat ik wél doe, is aansluiten. Zeggen: ‘Ik denk dat jij een ander verhaal meemaakt dan papa en mama.’ Dan ontstaat er soms iets. Een klein kiertje.”

Langzaam maar zeker kwam er beweging. Tijdens het tweede gesprek keek ze op. Bij het derde vertelde ze dat ze het gevoel had dat niemand haar écht hoorde.

Dat gesprekken thuis altijd uitmondde in ruzie. Dat ze eigenlijk gewoon wilde zeggen wat ze dacht – zonder dat het meteen escaleerde. Ze wilde meer vrijheid. Serius genomen worden. “Niet altijd die boze toon, maar gewoon even luisteren,” zei ze.

De praktijkondersteuner betrok ook de ouders bij de gesprekken. Niet om schuld toe te wijzen, maar om ruimte te maken voor het perspectief van de ander. “Vaak ligt het probleem niet bij één persoon, maar zit het in de onderlinge verhoudingen,” legt ze uit. “Ieder moet zijn eigen rol behouden, maar wél openstaan voor wat het gedrag van de ander betekent. Dát is nodig om beweging te krijgen.” Dat werkte. Niet van de ene op de andere dag, en niet zonder hobbels. Maar er kwam meer rust. Meer openheid.

“Toch is het belangrijk om het verhaal niet te versimpelen,” zegt de praktijkondersteuner. “Kinderen lopen meestal niet zomaar weg als het thuis even tegenzit. Vaak speelt er veel meer, zoals langdurige spanningen of nare ervaringen. Dan moet je niet alleen naar het kind kijken, maar ook met ouders in gesprek. Alleen dan kun je het samen oplossen.”



Zet de stap naar werk!

**Workshop voor inwoners
met een uitkering.**

**Weet je niet goed waar je moet beginnen
in je zoektocht naar werk?**

In de workshop Stap naar werk helpen we je op weg. Je ontdekt jouw talenten en leert hoe je die op een goede manier kunt presenteren aan een werkgever.

De workshop bestaat uit **7 bijeenkomsten van 2 uur.**

Geïnteresseerd? Mail ons via info@socialeteamsborgerodoorn.nl

Samen los je het op.



“IK WERD ÉCHT GEZIEN”

“DAT GAF ME DE KRACHT OM DOOR TE GAAN”



ZE GAVEN ME RUST

Ik dacht: er is altijd werk, dus ik heb zo weer een baan.” Met die gedachte nam een oudere werkneemster zelf ontslag, zonder te weten dat ze daardoor geen recht meer had op een uitkering. Werk vinden bleek moeilijker dan gedacht. Haar spaargeld raakte op en de situatie werd nijpend. Gelukkig kwam er iemand van het financieel team langs. Die hielp om overzicht te krijgen in haar geldzaken én bracht haar in contact met een collega van werk en participatie.

Het zelfvertrouwen om door te gaan

“Ze gaven me rust. Natuurlijk doen ze gewoon hun werk, maar ik werd écht gezien. Ik deed ertoe. Dat gevoel – dat je weer meetelt – is zó belangrijk. Het gaf me het zelfvertrouwen om door te gaan.”

Ze volgde cursussen, deed mee aan de workshop Stap naar werk en liep zelfs een dag mee bij een organisatie om te ontdekken of het werk bij haar paste. “Je bent nooit te oud om te leren.”

“Achter geldproblemen schuilt vaak veel meer. Daarom kijken we altijd breder dan alleen de financiën.”

Judith

VAN GELDSTRESS NAAR GRIP

HET FINANCIËEL TEAM HELPT JE OP WEG

Ilona Benjamins, Teamleider Stichting Sociale Teams Borger-Odoorn en Judith Vink, Welzijnorganisatie Andes over het financieel team

In Borger-Odoorn is het Financieel Team inmiddels niet meer weg te denken. Iedere inwoner met geldzorgen moet ergens terecht kunnen — liefst op een plek waar je je welkom voelt, zonder drempels. Vanuit die gedachte werkt Ilona Benjamins, teamleider bij de sociale teams én projectcoördinator van het financieel team, samen met Judith Vink, budgetcoach vanuit Welzijnsorganisatie Andes. “Het is voor ons vanzelfsprekend dat we samenwerken, want samen los je het op,” vertellen ze enthousiast.

Eén team, één loket voor financiële vragen

Ilona legt uit waarom het financieel team is opgericht: “Voorheen kwamen vragen rondom financiële zorgen via verschillende wegen binnen, bij zowel de sociale teams als Andes. Dat was onoverzichtelijk, voor de inwoner én voor ons. Samen hebben we gekeken: hoe brengen we dit dichterbij elkaar? Zo ontstond in nauwe samenwerking met gemeente Borger-Odoorn het financieel team. Inwoners hebben nu één herkenbaar loket waar ze terecht kunnen.”

Dat loket is flexibel: mensen kunnen terecht in de buurtkamers, op kantoor, maar ook bij hen thuis. “We kijken altijd naar wat de inwoner prettig vindt,” vult Judith aan. “Soms is het fijner om thuis in vertrouwde omgeving te praten, soms juist op een neutrale plek.”

Laagdrempelig en dichtbij

Wat het werk bijzonder maakt? Dat is voor Judith duidelijk: het vertrouwen van inwoners. “Mensen durven hun verhaal te delen, ondanks de schaamte die vaak met geldproblemen gepaard gaat. Daar ben ik trots op.” Ilona knikt bevestigend: “Het raakt me altijd als iemand zegt: ‘Ik ben zo blij dat ik gekomen ben.’ Juist door vroegtijdig in beeld te zijn, kunnen we erger voorkomen.”

Via vele routes weten mensen het financieel team te vinden. Soms via de woningcorporatie, soms via een regisseur van de sociale teams die bijvoorbeeld bij een scheiding betrokken is. Maar ook bij zzp’ers die na een moeilijke periode met vragen zitten, of bij inwoners die zichzelf aanmelden na advies van de curator.

“We kijken breder dan alleen de financiën,” benadrukt Judith. “Want achter geldproblemen schuilt vaak veel meer.”

Maatwerk: geen situatie is hetzelfde

Het financieel team levert altijd maatwerk. Soms is iemand met één of twee gesprekken geholpen, soms loopt het contact langer door. Judith: “We blijven zolang het nodig is. Bij langdurige situaties kunnen we zelfs een budgetmaatje inschakelen. En soms houden mensen nog even contact, als klankbord. Dat is juist mooi: er zijn als het nodig is.”

We kijken daarbij eerst wat voorliggend mogelijk is: maakt iemand al optimaal gebruik van toeslagen en regelingen? Zijn de schulden nog op te lossen met betalingsregelingen? Lukt dat niet en zijn de schulden problematisch, dan kunnen we inwoners aanmelden bij de GKB voor een schuldenregeling—met of zonder budgetbeheer, afhankelijk van de situatie.



JUDITH

Daarnaast zet het team in op voorlichting, bijvoorbeeld tijdens de Week van het Geld of met gastlessen op scholen. “We willen vooral jongeren bewust maken van de risico’s van online verleidingen en schulden,” vertelt Ilona. “Daar ligt echt een zorg: jongeren tussen de 18 en 30 komen we opvallend vaak tegen in de vroegsignalering.”

Samenwerken aan slimme oplossingen

De kracht van het team zit niet alleen in hun eigen samenwerking, maar ook in hun uitgebreide netwerk. “Onze sociale kaart is groot,” vertelt Ilona. “We weten precies bij wie we moeten zijn, of het nu om ondernemers gaat, woningbouw, de GKB of de kerken in Borger-Odoorn.” Die korte lijnen maken het verschil. “Elkaar kennen is echt het sleutelwoord,” benadrukt Judith.

Het financieel team: samen zorgen voor overzicht en rust

Geldzorgen kunnen iedereen overkomen. Daarom zijn wij er als financieel team van de sociale teams en Welzijnsorganisatie Andes. Inwoners van Borger-Odoorn kunnen bij ons terecht met vragen over geld, schulden en regelingen. Of het nu gaat om het ordenen van papieren, het aanvragen van gemeentelijke regelingen of gewoon een luisterend oor – samen zoeken we naar overzicht en rust.

- 429 meldingen kwamen binnen via Vroegsignalering, waarvan de helft is opgevolgd met een telefoontje of huisbezoek;
- 58 gesprekken zijn gevoerd via De Voorzieningswijzer;
- 12 bijeenkomsten zijn georganiseerd over geldwijsheid, onder andere op scholen, bij de voedselbank en in de buurtkamers.

In 2024 hebben we veel inwoners mogen ondersteunen:

- 211 dossiers zijn afgerond, vooral met kortdurende hulpvragen of na meldingen uit vroegsignalering;
- Eind 2024 waren er 69 lopende dossiers;

Je vindt ons regelmatig in de buurtkamers van Nieuw-Buinen en Valthermond. Loop gerust even binnen voor een vraag of een gesprek.

Tip VAN ILONA & JUDITH:
 “Wacht niet te lang met hulp vragen. Hoe eerder je erbij bent, **hoe makkelijker we samen tot een oplossing komen!**”

De samenwerking tussen de sociale teams en Andes is naadloos: elke maandag bespreekt het team alle nieuwe aanmeldingen en verdelen ze het werk. “Het maakt niet uit of je van Andes bent of van de sociale teams: we zijn één team.”

Vooruitkijken naar een schuldenvrije toekomst

Voor de toekomst zijn Ilona en Judith eensgezind: “We dromen van een schuldenvrij Borger-Odoorn.” Dat begint bij preventie, met aandacht voor jongeren en laagdrempelige geldtrainingen voor iedereen. “En we willen blijven investeren in samenwerking,” zegt Ilona. “Samenwerking met partners, maar vooral ook de warme samenwerking met inwoners.”

Ook het blijven ontwikkelen van werkprocessen en registratiesystemen staat op de agenda, om inwoners nog sneller en beter te kunnen helpen. “Want,” besluit Judith, “hoe eerder we in beeld zijn, hoe groter het verschil dat we kunnen maken.”

Met hun positieve energie en vastberadenheid maken Ilona en Judith het iedere dag weer waar:

Samen los je het op.



ILONA



Geldvragen? Wij denken met je mee.

Of het nu gaat om rondkomen, sparen of regelingen aanvragen:
het financieel team staat voor je klaar.

Thuis, op locatie of in de buurtkamers van Nieuw-Buinen & Valthermond.

“Ik kreeg overzicht én rust
in m'n hoofd.”

Neem contact op via 0800 - 2009 (op werkdagen van 8.30 - 12.30)
of info@socialeteamsborgerodoorn.nl

Stichting Sociale Teams Borger-Odoorn samen met Welzijnsorganisatie Andes



andes

Sociale Teams
Borger-Odoorn



“Ik voel me hier gezien.
En dat is precies
wat ik nodig had.”

Ben jij er al geweest?

De buurtkamer: een plek waar je welkom bent.

Voor een praatje, een vraag of gewoon een kop koffie. Loop gerust binnen,
iedereen is welkom.

NIEUW-BUINEN & VALTHERMOND

VOLG JE ONS AL OP SOCIAL MEDIA?

Kijk voor actuele openingstijden

op www.borger-odoorn.nl/buurtkamers

Sociale Teams Borger-Odoorn

@socialeteamsborgerodoorn



LINDA

“Taalstages zorgen voor zichtbaarheid én verbinding. Zo groeit het vertrouwen van beide kanten.”

Linda

VAN BELEID TOT PRAKTIJK

SAMEN KOM JE VERDER

Twee perspectieven, één doel – met Marjolijn Schreuder (beleidsadviseur gemeente Borger-Odoorn) en Linda Rijpstra (regisseur werk en participatie bij de sociale teams).

Op een frisse ochtend word ik opgewacht in de kleurrijke hal van het gemeentehuis van Borger-Odoorn. De glas-in-loodramen vangen het zachte licht op. Hier spreken we over beleid, uitvoering en alles daartussenin. Over hoe je samen verder komt als je elkaar weet te vinden. En over hoe je – ook in ingewikkelde tijden – met creativiteit en vertrouwen het goede probeert te doen.

Samenwerking in ontwikkeling

De gemeente Borger-Odoorn en de sociale teams werken nauw samen aan thema's als participatie en inburgering. Marjolijn werkt als beleidsadviseur en coördinator van team Meedoen bij de gemeente, Linda is actief in de uitvoering als regisseur werk en participatie. Linda begeleidt de statushouders gedurende hun inburgering naar uiteindelijk een (betaalde) baan, met als doel dat ze geen uitkering meer nodig zullen hebben.

“We zijn als sociale teams verantwoordelijk voor de hele route: van maatschappelijke begeleiding tot uitstroom naar betaald werk.” Marjolijn vult aan: “We zitten in een overgang. Tot voor kort lag de maatschappelijke begeleiding bij VluchtelingenWerk, maar inmiddels doen de sociale teams dat. Zo willen we meer naar de voorkant: niet denken in doelgroepen, maar in wat iemand nodig heeft.”

Goed in beeld, snel in actie

De kracht van deze werkwijze zit volgens Linda in het overzicht en het vertrouwen. “Omdat we er al vroeg bij zijn, kennen we mensen als ze nog in het azc wonen. Dat helpt bij de plaatsing en bij het starten met inburgering. Soms starten mensen al met taallessen voordat ze hier wonen.”

Dat vroege contact biedt nog meer voordelen: vanuit het azc proberen we waar mogelijk wel statushouders

met inburgering te laten starten. En het COA heeft ook mogelijkheden om mensen te activeren op het azc, door zelfwerkzaamheid of de meedoenbalie. Dat is belangrijk, zegt Marjolijn: “Wachten werkt vaak verlamd. Als mensen te lang passief moeten zijn, is het lastiger om in beweging te komen.”

Taal, werk en meedoen

Er zijn inmiddels mooie voorbeelden van participatie. Taalstages op basisscholen, in de kinderopvang en bij het Hunebedcentrum maken mensen zichtbaar in de samenleving. “Een vrouw liep één jaar stage op een school in Nieuw-Buinen. Ze was de eerste met een migratie-achtergrond in die klas. Ze kreeg alleen maar positieve reacties,” vertelt Linda trots.



Wat doet een regisseur werk en participatie?

Linda Rijpstra begeleidt statushouders vanaf het moment dat ze een verblijfsvergunning krijgen. Ze is betrokken bij de inburgering, het leren van de taal en uiteindelijk bij de stap naar werk. Linda: "We zijn er vanaf het begin. Daardoor kennen we mensen goed en kunnen we maatwerk leveren."



MARJOLIJN

VAN BELEID TOT PRAKTIJK

Korte lijnen, groot verschil

Wat helpt, is de integrale samenwerking. Marjolijn: "Omdat alles dichtbij georganiseerd is, zijn de lijnen kort. Even snel schakelen met een collega van het financieel team of van het gebiedsteam, dat maakt echt verschil."

Linda merkt dat ook: "Inwoners kennen ons, komen bij ons op spreekuur, durven te vragen. En wij kennen hen. Dan kun je net wat beter inschatten wat iemand nodig heeft om stappen te zetten."

Investeren in de toekomst

Beiden zijn trots op de stappen die in 2024 zijn gezet. Linda: "We hebben geïnvesteerd in taaltrajecten, in duale leerwerktrajecten, in goede samenwerking met COA. En nu zie je de eerste resultaten. Mensen stromen door naar werk, nemen deel, worden zichtbaar."

Marjolijn: "Ik ben trots op het vertrouwen dat we in elkaar hebben. Op de flexibiliteit van de teams. En op de openheid om kritisch te blijven kijken: wat doen we, wat kan beter, wat helpt echt?"

Kansen en uitdagingen

De krappe woningmarkt is een grote zorg. Niet alleen voor statushouders, maar ook voor jongeren die nog thuis wonen of andere woningzoekenden in de gemeente. Marjolijn: "In 2024 zijn er slechts enkele woningen toegewezen aan statushouders. Dat laat zien hoe groot de druk is en hoe lang mensen moeten wachten. Het vraagt om creativiteit en samenwerking van alle betrokken partijen."

Daarnaast zijn er politieke onzekerheden en een hoge werkdruk. "Maar juist daarom moeten we creatief blijven, elkaar blijven opzoeken en samen optrekken," zegt Marjolijn. Linda knikt instemmend. "We vragen veel van statushouders, maar ook van onszelf. Samen lukt het."

Een wens voor de toekomst. Wat wensen ze hun collega's toe? Marjolijn: "Dat we de wendbaarheid behouden. Dat we blijven zoeken naar wat wél kan." Linda: "En dat we blijven oogsten van wat we samen hebben opgebouwd."

Tip VAN LINDA & MARJOLIJN:

"Blijf investeren in goede relaties – met elkaar én met de inwoner. **Want dichtbij samenwerken maakt het verschil in een complexe wereld.**"



“Je moet je bewust blijven van je eigen handelen en de impact daarvan.”

Rensina

SAMEN KOERS HOUDEN IN EEN VERANDERENDE WERELD

Rensina van der Velde (directeur-bestuurder Stichting Sociale Teams Borger-Odoorn) en Petra Fischer (accountmanager gemeente Borger-Odoorn) over visie, vertrouwen en verbinding.

Als ik aan kom lopen bij het kantoor van Rensina, hoor ik ze al lachen. Even later stap ik binnen in een warme werkomgeving waar de samenwerking voelbaar is. Petra en Rensina zitten aan tafel alsof ze dit dagelijks doen. Ze maken elkaars zinnen af, lachen om herkenbare situaties en delen een duidelijke visie op samenwerken. Alleen kun je veel, maar samen kom je verder – dat is de rode draad. In dit duo schuilt een krachtig partnerschap tussen gemeente en stichting.

Samen aan het stuur

De samenwerking tussen de gemeente Borger-Odoorn en Stichting Sociale Teams Borger-Odoorn is hecht en laagdrempelig. Petra: “We hebben elke twee weken overleg. Maar ook tussendoor weten we elkaar goed te vinden. Soms praktisch, soms strategisch, soms gewoon even sparren.”

Rensina: “We zijn allebei verantwoordelijk. Als er bij ons iets niet goed loopt, heeft de gemeente daar ook mee te maken. En andersom. Je voelt dat we een gezamenlijke opdracht hebben.”

Dat vertrouwen is door de jaren heen gegroeid. Petra: “Het is fijn dat je dingen kunt bespreken, ook als ze nog pril zijn. Of als je twijfelt. Dan weet je: ik kan dit hier neerleggen.”

Vanuit visie en lef

De stichting werkt vanuit een duidelijke koers: voorkomen, verplaatsen en vervangen. Rensina: “Onze visie is helder: samen los je het op. We kijken naar wat kan – en daarbij niet alleen naar de individuele inwoner, maar ook naar de context. Wat speelt er in een gezin, een netwerk, een wijk? We geloven in normaliseren waar dat kan en professionaliseren waar dat nodig is.”

Waarom dat normaliseren zo belangrijk is? “Omdat het leven nu eenmaal hobbels kent,” zegt Petra. “Niet alles hoeft direct een zorgvraag te worden. Soms helpt het al om even je verhaal te doen, samen te kijken wat je zelf kunt en dan kleine stappen te zetten.”

Tegelijk blijft het belangrijk om scherp te blijven. Rensina: “Daarom trainen we medewerkers voortdurend: wat is echt nodig? Wat kun je zelf, en waar ligt de grens?”

Reflectie en impact

Reflectie en scholing zijn essentieel binnen de teams. “Iedereen volgt jaarlijks trainingen, afgestemd op benodigde kennis. En reflectie is daar altijd onderdeel van,” vertelt Rensina. “Je moet je bewust blijven van je eigen handelen en de impact daarvan. Soms maakt een

medewerker een beslissing die voor een kind betekent dat het – tijdelijk – ergens anders moet wonen vanwege een onveilige thuissituatie. Dan moet je je realiseren wat de impact is van zo'n boodschap. En dan is het belangrijk dat collega's weten: je hoeft dit niet alleen te dragen. We doen het samen."

Signaleren, leren en voldoende mensen

Rensina en Petra zien ook welke maatschappelijke thema's zich opdringen. Mentale gezondheid bij jongeren, onzekerheid over de toekomst, druk op de zorg. "We signaleren steeds vaker dat jongeren het lastig hebben," zegt Rensina. "Dat bespreken we. En dan kijken we: wat kunnen wij doen, en wat vraagt om actie van anderen?"

De stichting neemt hierin een duidelijke signaalfunctie richting de gemeente. Petra: "We bespreken wat we zien en toetsen dat bij elkaar. Zijn het losse gevallen of is het een trend? Wat kunnen we met cijfers? En wat zegt ons gevoel?"

Daarnaast is het positief dat de stichting nog steeds voldoende nieuwe medewerkers weet aan te trekken. "We zien dat mensen hier graag willen werken. Dat is niet vanzelfsprekend in deze tijd, maar het zegt iets over de kracht van de organisatie."

Procesregie: samenwerking over grenzen heen

Een andere ontwikkeling waar beide trots op zijn, is de versterking van de procesregie. "Bij complexe situaties waar meerdere partijen betrokken zijn – denk aan woningcorporaties, zorgaanbieders, politie, Andes en sociale teams – zien we dat de samenwerking verbetert," vertelt Rensina. "Er is meer afstemming, duidelijke rollen en een betere regie. Daardoor kunnen we sneller schakelen en komt de inwoner niet meer klem te zitten tussen loketten."

Voorkomen en gaten vullen: over preventie en grenzen bewaken

Petra: "Wat ik bijzonder vind, is hoe de preventiewerkers laagdrempelig ingezet kunnen worden. Bijvoorbeeld als het zelf even niet lukt. Kleine dingen, grote betekenis." Rensina vult aan: "Maar we moeten ook eerlijk zijn. We lopen soms gaten dicht in systemen die niet meer goed functioneren. En hoewel onze medewerkers enorm betrokken zijn, moeten we blijven kijken naar wat kan. Want als je niet uitkijkt, loop je jezelf voorbij."

Laagdrempelige ondersteuning

De kracht van de stichting zit ook in het samenwerken met laagdrempelige ondersteuning. "Er zijn veel initiatieven die zonder indicatie ingezet kunnen worden en

die écht verschil maken," vertelt Petra. "Zoals de buurtkamers, het financieel team en de activiteiten die de sociale teams met bijvoorbeeld welzijnsorganisatie Andes of GGD organiseert. Daar ligt zoveel waardevolle ondersteuning die laagdrempelig en toegankelijk is."

Rensina: "Juist in die samenwerking zie je hoe je kunt normaliseren waar mogelijk. Het gaat niet altijd om zorg, soms gaat het om een luisterend oor of hulp bij overzicht. Dat voorkomt vaak zwaardere trajecten."

Een voorbeeld van samenwerking: het platform Wonen, Zorg en Welzijn

Een mooi resultaat van die gedeelde visie is het Platform Wonen, Zorg en Welzijn. Rensina vertelt: "In dit platform werken woningcorporaties, de gemeente, Andes en de stichting samen aan vraagstukken die ons allemaal raken."

Een wens voor de toekomst

Petra: "Mijn wens? Dat we blijven samenwerken vanuit vertrouwen. En dat we mild zijn – naar elkaar én naar onszelf." Rensina knikt: "We leggen de lat hoog, en terecht. Maar vergeet niet: je doet wat je kan. En gelukkig hoeft je het nooit alleen te doen."

Tip

"Laat je niet weerhouden door regels of structuren als je weet wat er echt nodig is. Soms vraagt het om lef om buiten de lijntjes te kleuren."

PETRA

Platform Wonen, Zorg en Welzijn in actie

In het Platform Wonen, Zorg en Welzijn slaan woningcorporaties, Andes, de gemeente en de sociale teams de handen ineen. Een mooi resultaat is het proefproject in Nieuw-Buinen, waar jongeren die uit begeleid wonen komen, tijdelijk kunnen wonen met extra ondersteuning. Na twee jaar stromen ze door naar een reguliere huurwoning. "Zo creëren we perspectief voor jongeren die anders tussen wal en schip vallen," aldus Rensina. "En laten we zien wat er mogelijk is als je samen optrekt."



PERSOONLIJK VERHAAL

UIT DE PRAKTIJK

“ALLES KWAM TEGE- LIJK EN IK DURFDE NIET MEER OM HULP TE VRAGEN”

Een anoniem verhaal

Na een moeilijke periode raakte een inwoner van Borger-Odoorn zijn huis én baan kwijt. “Alles kwam tegelijk. Ik sliep tijdelijk bij iemand, had geen overzicht meer over mijn post en durfde nergens om hulp te vragen.”

Via een sociaal werker kwam hij in contact met een preventie-medewerker. “Zij kwam gewoon bij mij thuis. Geen moeilijke woorden, geen oordeel. Ze hielp me mijn papieren uit te zoeken en samen maakten we een lijstje met wat ik moest regelen. Voor het eerst in lange tijd voelde ik me weer een beetje in controle.”

De preventiemedewerker dacht mee over woonruimte, hielp bij het op orde brengen van de administratie en wees op een cursus die goed van pas kwam. “Na een paar weken kon ik weer zelf bellen, afspraken maken en kreeg ik meer vertrouwen om dingen zelf op te pakken.”

Inmiddels gaat het een stuk beter. “Ik ben er nog niet, maar ik weet nu waar ik terecht kan als het even tegenzit. Dat geeft rust.”

Samen los je het op.

Wat doet een preventiemedewerker?

Een preventiemedewerker helpt inwoners van Borger-Odoorn met eenvoudige vragen over bijvoorbeeld opvoeding, werk, geld of wonen. Als het netwerk van familie of burens niet toereikend is, denkt de preventiemedewerker mee en helpt waar nodig. Zo kunnen inwoners met een klein duwtje in de rug vaak weer zelf verder. Preventiemedewerkers werken samen met sociaal werkers. Zo zorgen we samen dat hulp laagdrempelig en dichtbij blijft.



Tip

VAN DE RAAD VAN TOEZICHT:

“Blijf elkaar vasthouden, juist in complexe tijden. De kracht van het werk zit niet alleen in de professionaliteit, maar ook in de samenwerking, het onderlinge vertrouwen en de ruimte om te blijven leren.”

LEO

LET OP JEZELF ÉN OP ELKAAR

TOEZICHT MET VERTROUWEN & VISIE

Leo Wanders en Nienke Drewes blikken als toezichthouders terug én vooruit

En stevig baken in een veranderende wereld. Zo kun je de Raad van Toezicht van Stichting Sociale Teams Borger-Odoorn wel noemen. In het gesprek met voorzitter Leo Wanders en lid Nienke Drewes wordt duidelijk hoe deze toezichthouders met betrokkenheid en visie meedenken over de koers van de stichting. “We hebben een krachtig samenspel met de directeur-bestuurder en kijken samen vooruit.”

Dichtbij de praktijk, met oog voor de toekomst

Beiden zijn vanuit hun eigen maatschappelijke betrokkenheid lid geworden van de Raad van Toezicht, die uit drie personen bestaat. Leo: “Ik geloof in wat deze stichting doet: dicht bij de inwoner staan, een eerste lijn zijn voor vragen, zorgen en signalen. Dat is belangrijker dan ooit.”

Nienke vult aan: “Met mijn achtergrond als maatschappelijk werker voel ik me sterk verbonden met de missie. Iedereen moet mee kunnen doen. Vanuit mijn huidige functie bij een woningcorporatie zie ik dagelijks hoe belangrijk goede ondersteuning in de wijk is.”

De Raad van Toezicht bewaakt de koers, kijkt naar de kwaliteit van dienstverlening en fungeert als sparringpartner voor directeur-bestuurder Rensina van der Velde. Leo: “We zijn er niet om op de stoel van de bestuurder te zitten, maar om haar te ondersteunen en scherp te houden. Dat doen we met elkaar, ieder vanuit zijn eigen expertise.”

Samenwerken vraagt nabijheid én afstand

Nienke benadrukt het belang van schakelen tussen afstand en

nabijheid: “We blijven op gepaste afstand, maar willen wél weten wat er speelt. Daarom sluiten we elk jaar aan bij een teamoverleg en voeren we gesprekken met medewerkers, teamleiders, de ondernemingsraad en de dialoograad.”

Leo: “We hebben een sterke vertrouwensbasis en die geeft ruimte voor open gesprekken. Ook onderling. Elk jaar doen we een zelfevaluatie, waarin we reflecteren op onze rollen en samenwerking. Zo blijven we rolvast en alert.”

Niet te bescheiden

Beiden zijn het erover eens: de stichting beschikt over veel kennis en ervaring, en mag die nog steviger uitdragen. Leo: “Wees niet te bescheiden. De inzichten die ontstaan in het werk met inwoners zijn waardevol. Gebruik die om

gemeenten en ketenpartners te adviseren. Niet betweterig, maar met het gezamenlijke doel voor ogen: het beter maken voor de inwoners van Borger-Odoorn.”

Nienke: “Dat vraagt om keuzes durven maken. Je kunt niet alles blijven doen zoals het was. Soms betekent normaliseren ook: durven zeggen dat iets níet meer kan.”

Wendbaar blijven in een complexe tijd

De complexiteit van het werk groeit, merken zij. De casuïstiek is zwaarder, de wachttijden langer. In crisissituaties is het soms onduidelijk wie wat moet doen. “Juist dan is goed samenspel essentieel,” zegt Nienke. “Dat vraagt veel van de medewerkers, maar ook van de samenwerking met ketenpartners.”

Leo: “De maatschappelijke ontwikkelingen volgen elkaar snel op. Daarom is wendbaarheid een sleutelwoord voor de komende jaren. Je kunt het niet meer alleen.”

Een stevig fundament

De Raad van Toezicht kijkt met trots terug op wat er de afgelopen jaren is opgebouwd. Leo: “We zijn een stabiel team geworden, met verschillende expertises die elkaar aanvullen. De samenwerking met Rensina is open en constructief. Dat geeft rust én ruimte voor ontwikkeling.”

De viering van het tienjarig bestaan in januari 2025 was een mooi moment om hierbij stil te staan. “De bijeenkomst in de kerk, de ontmoetingen, de waardering over en weer – het laat zien hoeveel vertrouwen er is in de stichting,” zegt Leo.

Waardering voor de mensen

Tot slot spreken beiden hun waardering uit voor Rensina en de medewerkers van de stichting. Nienke: “Wat me steeds opvalt is de openheid en de toewijding. Ze zijn keihard aan het werk met elkaar en houden de focus op wat er écht toe doet.”

Leo sluit af: “Mijn wens voor alle medewerkers is: houd elkaar vast, juist ook in de lastige momenten. Let op jezelf én op elkaar. Want jullie werk is van onschatbare waarde. En wij zijn daar als Raad van Toezicht heel trots op.”

De kracht van verbinding

In een tijd waarin zorgvragen complexer worden en systemen onder druk staan, benadrukt de Raad van Toezicht het belang van samenwerking. Niet alleen tussen organisaties, maar ook binnen teams. “Je kunt het niet meer alleen,” zegt Nienke. “We hebben elkaar nodig om overeind te blijven en om echt het verschil te maken voor inwoners.” Daarom sluit de Raad regelmatig aan bij teamoverleggen en zoekt actief het gesprek op met medewerkers. Leo: “Wat mij iedere keer weer raakt tijdens werkbezoeken, is hoe medewerkers elkaar blijven zien en steunen. Die onderlinge verbondenheid is de basis onder het werk.”

Wat doet de Raad van Toezicht?

De Raad van Toezicht houdt toezicht op het beleid en de algemene gang van zaken binnen Stichting Sociale Teams Borger-Odoorn. Ze bewaakt de koers, kijkt naar de kwaliteit van dienstverlening en fungeert als sparringpartner voor de directeur-bestuurder. Daarnaast heeft de raad een werkgeversrol en let zij op goed bestuur (governance). Ieder lid brengt eigen kennis en ervaring in – samen vormen zij een betrokken klankbord dat meedenkt en meewerkt aan een toekomstbestendige organisatie.



“Als je goed voor jezelf zorgt, kun je ook goed voor een ander zorgen. Blijf dat delen met elkaar.”

Nienke Drewes

IMPACT IN BEELD; DE CIJFERS

Wmo/Jeugd

Wat opvalt is dat het aantal casussen in de loop van 2024 toegenomen is, terwijl het aantal meldingen gedurende het jaar afnam. We zien dat het aantal langer lopende casussen toeneemt, we zijn dus langer actief in casussen.

Gemiddeld
100
nieuwe
casussen
per kwartaal

Actieve
dossiers:
606

2080
nieuwe
meldingen

Gemiddelde
afhandelingstijd
per melding
tussen **3 en 10**
werkdagen

Ziekteverzuim

Totaal = 9,19%

2,47%

Ziekte door
zwangerschap

>6,72%

Regulier
ziekteverzuim
(voornamelijk
langdurig
verzuim).

Kindercoach

10
afgerond

- Met 21 kinderen traject gestart in 2024.
- 10 daarvan zijn afgerond in 2024 of 1e kwartaal 2025.
- Met 11 kinderen loopt traject in 2025 nog door.

Aantal medewerkers

1 januari
2024

41,4 FTE

31 december
2024

44,8 FTE

10
Klachten

Het aantal klachten neemt toe, evenals het aantal bezwaren. Wat daarbij opvalt is dat klachten en bezwaren vaker gelijktijdig worden ingediend. Het gaat veelal om Wmo.

7 Meldingen van incidenten door medewerkers

Financieel team

- Lopende casussen uit 2023 die doorlopen in 2024: 17
- Lopende casussen uit 2024 die doorlopen in 2024: 52

Vroegsignalering:

429

211
afgeronde
casussen

Participatie

PARTICIPATIEWET IN DE PRAKTIJK

Ze werd steeds tweede bij sollicitaties. "Ik kwam vaak op gesprek, maar kreeg de baan net niet." Een jonge vrouw besloot hulp te vragen aan de sociale teams. Binnen een week had ze een afspraak.

"Ze hielpen me met het aanvragen van een uitkering en regelden dat ik een maand stage mocht lopen. Dat bedrijf heeft vacatures, dus ik hoop dat ik mag blijven. In loondienst. Dat zou geweldig zijn."

130
mensen zijn
ingestroomd

525
actieve
dossiers

135
mensen zijn
uitgestroomd

gemiddeld
40
nieuwe casussen
per kwartaal

FINANCIËLE VERANTWOORDING

*”De balans
van ‘t verschil
dat we maken.”*

Omschrijving	Realisatie 2024	Begroting 2024	Realisatie 2023	Begroting 2023
BATEN				
Subsidiebaten	4.144.408	3.902.303	3.715.937	3.674.313
LASTEN				
Kosten uitbesteed werk	87.509	10.000	41.148	5.000
Personeelskosten	3.607.508	3.444.393	3.232.674	3.214.545
Afschrijvingen materiele vaste activa	9.000	17.300	8.022	9.460
Huisvestingskosten	191.269	215.297	215.572	219.911
Exploitatiekosten	5.177	600	1.072	500
Kantoorkosten	141.330	140.600	140.580	142.540
Verkoopkosten	33.711	21.300	16.595	16.550
Algemene kosten	76.188	55.100	54.497	50.925
Totaal	4.151.692	3.904.590	3.710.160	3.659.631
Resultaat	-7.284	-2.287	5.777	14.582
Financiële baten en lasten				
Rentebaten/lasten en bankkosten	12.374	500	-701	-4.800
Resultaat	5.090	-1.787	5.076	9.882
Bestemming saldo van baten en lasten				
Overige reserve	12.799		10.779	
Bestemmingsreserve transitieperiode	-7.531		-5.703	
Bestemmingsreserve doorontwikkeling medewerkers	-178		-	
	5.090		5.076	



Wat je vraag ook is,
**samen los je
het op.**

BIJ STICHTING SOCIALE TEAMS BORGER-ODOORN
GELOVEN WE IN DE KRACHT VAN **SAMEN**.

We werken dichtbij mensen, in dorpen en wijken, vanuit vertrouwen en verbinding. Samen met inwoners en partners zoeken we naar wat wél kan – op het gebied van zorg, werk, geldzaken en opvoeding. We luisteren, denken mee en doen wat nodig is.

Want samen los je het op.